

Kukátko

I. ročník krajské postupové přehlídky amatérského činoherního divadla pro dospělé a dětské publikum

Divadelní soubor Tyl, Josefův Důl

Divadelní spolek byl v Josefově Dole založen v roce 1945. Již na počátku roku následujícího měl první premiéru. Divadlo se odmlčelo v druhé polovině 60. let minulého století z důvodů velké rekonstrukce budovy a víceúčelového sálu na divadelní hlediště. Divadlo opět ožilo začátkem 70. let, repertoár se částečně změnil, inscenovaly se i modernější hry, divadelníci více jezdili na štače, zúčastňovali se okresních a krajských přehlídek ochotnického divadla. Jedenáctkrát za novodobou historii byl spolek se svými inscenacemi nominován na Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou,

naposledy s velmi úspěšnou inscenací francouzského dramatika Féliciena Marceau Vajíčko v roce 2014. Spolek v současnosti připravuje pro diváky každý rok na počátku léta novou premiéru, organizuje představení dalších divadelních spolků v josefodolském divadle, je pořadatelem divadelní přehlídky venkovských ochotnických souborů Josefodolské divadelní jaro s postupem na Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou

Tajemný hrad v Karpatech

Divadelní soubor Tyl Josefův Důl dnes odpoledne svým představením Tajemný hrad v Karpatech, které bylo adaptací známé dobrodružné knihy francouzského spisovatele Julese Verna, mile uzavřel soutěžní přehlídku.

Tajemný hrad v Karpatech – kniha, již většina z nás dobře zná. Divadelní adaptace, kterou jsme viděli, se knižní předlohy držela vcelku obstojně. Do zapadlé karpatské vesničky hluboko v lesích, kterou obývají vskutku prapodivní lidé, přichází jednoho dne hrabě Telek se svým sluhou Rockem. Pátrají zde po Telekově dávné lásce, operní zpěvačce Stille, jejíž zmizení a možná i smrt má na svědomí zlotřilý baron Gorc. Jak se brzy ukáže, tajemný hrad nedaleko vesnice skrývá nejen barona Gorce, ale i řadu dalších překvapení. V bláznivém a velkolepém finále se všichni aktéři potkávají v útrobách hradu, který

však má díky baronovu dvornímu vynálezci Orfanikovi co nevidět vylétnout do povětří. Obrovský výbuch způsobí nejen velikou zkázu, ale přinese s sebou i překvapivé a šťastné rozuzlení.

Šílený scénář, výstřední postavy a dramatické dialogy? Může to fungovat společně? Ano i ne,

špatně orientovaná gesta, to všechno se dá prominout, i herci jsou jen lidé. Největším nedostatkem představení se tak rozhodně stalo poněkud pomalejší tempo hry. Tuto skutečnost ovšem vyvažovaly překrásné, do detailů dotažené kostýmy i rekvizity, které daly jistě hodně práce, což dokážeme ocenit.

O bizarní situace, při kterých se divák často nestačil divit, nouze také rozhodně nebyla. Osvěžující se nám zdálo zapojení hudebního doprovodu a recitovaných pasáží, bohužel ani ty nebyly bez kazu. Velké trable způsoboval jakýsi ostych aktérů, kteří jako by si nebyli jisti smyslem

v tomto případě bude odpověď podobně nejasná. Herci hráli srdcem, a to je možná, jak u profesionálů, tak i u amatérů, nejdůležitější. To jsme dnes večer zažili, bylo vidět, že si ochotníci hraní užili. Věci čistě technického rázu, jako zapomínání textu, přešky, vždy je co ladit.

svých replik. Spoustu těchto neduhů způsobovala, jak sami herci vtipně poznamenali, přílišná únava nebo příliš dobrý oběd. Abychom představení shrnuli, bylo to příjemné, ale jak už to v životě bývá, vždy je co ladit.

Autor textu: Klára Kučerová

Potřetí bych umřít nechtěl

Kriminální komedie z dob americké prohibice od C. B. Gilforda o lžích, intrikách a jedné velké vraždě.

Světznámý spisovatel detektivek Alex Lington nemá úplně dobré období. Při noční práci na svém posledním detektivním románu byl zákeřně zavražděn. Od Svatého Petra dostane možnost vypátrat, kdo je vrahem, a prožít svůj poslední den znovu. Čas pádí a pachatel nikde. Nezbyvá, než všechny podezřelé shromáždit a těsně před půlnocí nastražit past.

Hry se zhostilo Divadelní sdružení Mšeno v čele s režisérem Václavem Novákem. Herci na jevišti moc hezky spolupracovali a byla mezi nimi k vidění příjemná chemie. Objevily

se silné herecké výkony, konkrétně mohu zmínit role archanděla nebo Rosie. Dobře působila i pěvecká čísla, která oživila celé představení. Fungovaly i vtipy a parafráze, například „James Blond“.

Lehce negativně na mě působilo celé schéma vraždy, bylo nepřehledné. Viděli jsme všechny podezřelé napřahovat ruku, ale jen

jedna z rukou ve skutečnosti zabila. Působilo to dojmem, že pachatelé byli všichni, což se vyvrátilo až při konečném verdiktu v nebi. Dále bych zmínil nejistotu v choreografii tanga. Jak rád říká režisér Petr Hruška, setinka nejistoty je pro diváka tuna. Občas si herci hráli spíše pro sebe než pro diváky a lidé v hledišti se proto občas mohli ztrácet v ději. Pár důležitých momentů nebylo dostatečně prodáno, konkrétně například příchod velkého mafiána Al Kapouna.

Předposlední představení přehlídky jsem si ale konec konců užil a bylo milou součástí celého festivalu.

Autor textu: Martin Peprný

Liga spravedlivých

(aneb kdo jsou naši porotci)

Kdybyste měl/a vysvětlit úplnému laikovi co vlastně děláte, jak byste to popsal/a?

Například se snažím ve větě „Ananas na pizze – ano nebo ne?“ objevit nějaký hlubší potenciál, který se dá jevištně fabulovat.

Které ze svých dosavadních inscenačních spoluprací si vážíte nejvíce a proč?

Inscenačních spoluprací si vážím všech, ale ty, na které nejvíce vzpomínám, jsou ty lidské.

Co se vám na divadle líbí a co vám naopak vadí?

Líbí se mi, když je divadlo hedonisticky plné a není zavřené.

Je nějaká hra, která se pro Vás stala srdeční záležitostí?

Většinou ta, která mě málem přivedla k infarktu.

A poslední (nejdůležitější) otázka: Ananas na pizze – ano nebo ne? :)

Ježiš, to tam nemůžete dát, to je nepřístupný (smích). Jak to jen říct... Když nebude sám, tak ho rád přivítám.

BEWARE, PRESS!

Tiše se plíží chodbami, skrývají se za sloupy a lstivě vyčkávají na svou kořist s blokem v ruce. Obličej si kryjí notebookem, mísí se mezi první přicházející a nic netušící diváky, ale odcházejí až dlouho po konci představení zadním vchodem. Kdo jsou??? Co po nás chtějí??????? Máme se bát????????????????????

Klára Pavlíková - sebevražedkyně vzděláním

Co děláte, když zrovna nepíšete?

Jé tak to nevím, já toho dělám strašně moc. Nechcete říct spíš to, co nedělám? Mám ráda svoji práci. Kromě studia a přípravy na maturitní zkoušku, učení na řidičák a přípravu na vysokou školu už pracuji jako marketingová managerka pro udržitelné knihkupectví a ve škole mě baví pracovat v modelu OSN. Zároveň jsem členkou programu Ceny vévody z Edinburghu. Je toho fakt hodně.

Smím se zeptat jakou vysokou školu zvolíte?

Rozhodla jsem se, že spáchám sebevraždu vysokou školou a přihlásím se na dvě vysoké školy. Na studia práv a ekonomie na Univerzitě Karlově.

Jak do toho zapadá novinářina?

Baví mě to. Například v rámci zmíněné Ceny vévody z Edinburghu jsem psala několik článků o českých vodopádech do turistických časopisů.

Máte při tom všem ještě čas na divadlo?

Tak to bohužel nemám. Kromě představení navštívených v rámci neratovické přehlídky jsem v poslední době neměla čas na návštěvu divadla. Pokud si vzpomínám, tak poslední představení, které mě zasáhlo, byl Revizor. Ale už si nevzpomenu, ve kterém divadle. Jako měla mě ale babička často brávala na Loutkařskou Chrudim. Na tu mám krásné vzpomínky.

Děkuji za rozhovor.

David Kupka - chlapec zlákan cukrovím v areálu školy

dva spolužáky a náhodou jsem se ocitl v ředitelně. A pan Palička na mně ukázal, a tak jsem tady. Ale vyplatilo se to. Na první schůzce jsem snědl asi dvacet karamelových sušenek a vypil tři kávy ... no a tak jsem tam už zůstal.

Co děláš, když zrovna nepíšeš a nestuduješ?

Tuhle otázku dostávám často a tak mám připravenou pro všechny odpověď: Mám v oblíbě zvedání těžkých předmětů. Na stěhováka si mě najímají, ale v rovině fitness se této disciplíně říká powerlifter. Mě to prostě baví. Dostal jsem se k tomu taky náhodou už ve čtrnácti letech přes jednoho kamaráda, a pak byla trochu pauza, ale přeci jen mi to zůstalo a musím říct, že mi to hodně pomohlo nejen po fyzické, ale i po mentální stránce.

Takže jak vidíš svou budoucnost? Jako novinář nebo trenér?

Ani jedno. Jak už jsem řekl, bylo to obojí omylem a vlastně nevím, co bych chtěl v životě dělat. Asi to nakonec bude

medicína, protože tu máme v rodině. Děláám prostě to, co mě baví. Samozřejmě musím i to, co mě nebaví ... no nevím. Asi budu následovat rodinnou tradici. Medicína se zdá jako dobrá volba a mám k tomu blízko. Ale kromě toho jsem také fitness influencer. To znamená, že mě baví motivovat lidi a ukazovat jim správnou cestu. I já jsem potkal spoustu lidí kteří mě pomohli a motivovali a já bych chtěl být pro někoho také takovou motivací a inspirací. Takže lidi, když byste měl někdo zájem, mrkněte na můj instagramový účet!

Blíží se můj pětiminutový limit, tak se už jen rychle zeptám co jsi kromě přehlídkových představení v poslední době na divadle viděl?

Představ si, že já jsem nikdy nebyl v divadle. A tak jsem nadšený tím, co jsem na přehlídce viděl, protože je to pro mě všechno nové a vzrušující a moc se mi v divadle líbí.

Pětiminutovka rozhovoru uplynula, děkuji za rozhovor

Jak Tě napadlo stát se na přehlídce reportérem?

Asi jako všechny nás k tomu přivedl pan profesor Palička. Ale byla to náhoda. Zrovna jsem šel z toalet, potkal jsem

Klára Kučerová - „1984“

Reportérkou také náhodou, ve správný čas, na správném místě, u správné misky sušenek?

Nám to nabídli ve škole jako skvělou zkušenost a mě také vždy přišlo zajímavé dělat rozhovory s lidmi a moc jsem si to chtěla zkusit. A přišlo mi to zajímavé i jako zkušenost, když bych se to třeba rozhodla v budoucnu studovat. Ale ještě jsem nikdy nepsala, takže to pro mě je tato přehlídka první zkušeností.

Maturujete v tomto roce? Na jakou vysokou školu se chystáte?

Maturitní je až můj příští rok a vysoká? Zatím vůbec netuším. Možná něco vědeckého nebo humanitní obory. Všechno mě zajímá rovným dílem, tak opravdu zatím ještě netuším.

A co děláte když zrovna nestudujete?

Tak samozřejmě sport, hraji na klavír, zpívám. Divadlo ale zatím ne. Přijde mi to hezké, ale zatím jsem se k tomu nedostala. Víím, že je v Neratovicích amatérský soubor 1. neratovická divadelní společnost, ale i když bych to možná chtěla zkusit, zatím jsem tímhle směrem nešla.

Jaké bylo poslední divadelní představení mimo tuto přehlídku, které jste navštívila

Tak to byla Adéla ještě nevečeřela, myslím že v Hybernii. Byli jsme s mamkou a moc se nám líbilo. A teď půjdeme týden po sobě se školou na dvě divadelní představení. „Utrpení mladého Werthera“ a to druhé bude „1984“.

Bohužel jsme měli na tento rozhovor jen čtyři minuty. Já Vám za něj moc děkuji.

kapitán mušketýrů Martin d'Artagnan Peprný

Co bys rád řekl čtenářům Kukátka o sobě?

Doufám, že jednou ze mě bude herec. V divadle se pohybuji už celkem dlouho, osm let chodím do dramatického kroužku ZUŠ, od roku 2020 jsem členem 1. neratovické divadelní společnosti. Kromě toho jsem členem spolku historického šermu COLLEGIUM ARMATUM (volným překladem přátelé ve zbrani). Takový šermířsko-divadelní spolek. Zaměřujeme se hlavně na třicetiletou válku. A tam jsem od svých dvou let. Nejdřív jsem začínal s klacíky a postupně jsem se učil, až jsem dostal do ruky meč. V tuto chvíli máme čtyři představení. Pohádku „Velká kruťákovská historie“. Dále příběh dvou žoldáků z období třicetileté války, to se jmenuje přímo „Žoldáci“, dále naši verzi „Angeliky“ – všech pět dílů za 30 minut a zaručeně podle pravdy! A moje nejoblíbenější

představení „Pikenýři“. Jak už název napovídá, je to představení podle zbraní, které se v něm užívají, podle pík.

To vysvětluje Tvou náklonnost k divadlu, ale ne proč jsi se stal jedním z pilířů redakčního týmu přehlídky

K psaní Kukátka mě dovedl pan profesor Palička.

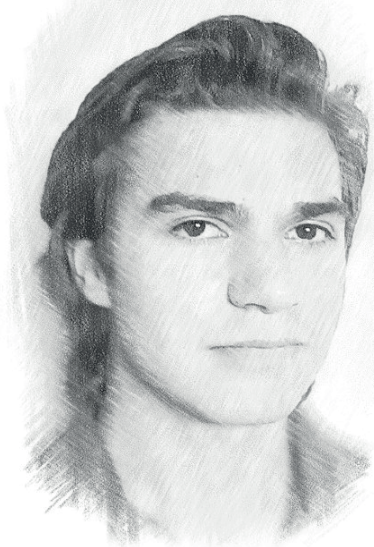
Za ucho nebo za ruku?

Tak nějak vlídným slovem mě požádal, doporučil ... a navíc je to celkem zajímavý job.

Takže profesionální herec nebo novinář?

Herec. Vesměs jsem se vždy snažil rozmyslet se racionálně, přesto je volba mé budoucí kariéry víceméně iracionální. A jako záložní plán – publicistika.

Tak to jsi tady na tom správném místě! Děkuji za rozhovor.

Jsou to oni! Čtyři stateční (vlastně jen dva a dvě statečné), které/kteří pro Vás po čtyři přehlídkové dny připravoval(y/i) Kukátko, sepisoval(y/i) články a pral(y/i) se s gramatikou i technikou. Vzdejme jim hold a nechme jim nyní v klidu spočinout na vavřínech slávy. Maximálně do příštího roku!

(sestavil -ha!-)

Čestná uznání

Všechny soubory nechaly na jevišti přes víkend duši a všem moc děkujeme za účast. Čestná uznání proto jdou:

- Miroslavovi A. Šnajdrovi z DS Jana Kašky Zbraslav za roli Jacka Camerona v inscenaci Mezi nebem a zemí
- Jiřímu Škodovi z DS Jiřího Voskovce Sázava za režii inscenace Dokonalá svatba
- Ivě Dankové z DS Jiřího Voskovce Sázava za roli Judy v inscenaci Dokonalá svatba
- Libuši Ritschelové z DS Skaláček Tisá za roli Phoebé v inscenaci Nejkrásnější válka
- Romanu Borlovi z DS Skaláček Tisá za roli Juliána v inscenaci Nejkrásnější válka
- Miroslavu Pružincovi z DS Skaláček Tisá za roli Damiána v inscenaci Nejkrásnější válka
- Pavle Hamouzkové z DS Skaláček Tisá za kostýmy k inscenaci Nejkrásnější válka
- Libuši Doležalovi a Karlu a Haně Stuchlíkovým z DS Tyl Josefův Důl za rekvizity do inscenace Tajemný hrad v Karpatech
- Haně Stuchlíkové z DS Tyl Josefův Důl za kostýmy k inscenaci Tajemný hrad v Karpatech

Předání cen

Vedle čestných uznání byly předány ceny významnými hosty:

- Cena za nejlepší scénu putuje Jiřímu Škodovi z DS Jiřího Voskovce za inscenaci Dokonalá svatba
- Cena za roli Toma v inscenaci Dokonalá svatba získává Jiří Rejhan z DS Jiřího Voskovce Sázava
- Cena manželů Živných byla předána Jiřímu Rejhanovi z DS Jiřího Voskovce Sázava za roli Toma v inscenaci Dokonalá svatba
- Cena starosty města jde DS Skaláček Tisá za inscenaci Nejkrásnější válka
- Hlavní cenu získává DS Jiřího Voskovce Sázava za inscenaci Dokonalá svatba

Všem zúčastněným i porotcům moc děkujeme a budeme se těšit příští rok!

Autor textu: Klára Pavlíková

„Je jedno kolik dostanem, hlavně když se nadřem!“

Doprovodný časopis „Kukátko“ byl vytvořen studenty Gymnázia Františka Palackého, Neratovice v průběhu přehlídky Divadelní salon paní Ljuby.

Na tvorbě se podíleli: David Kupka, Klára Kučerová, Klára Pavlíková a Martin Peprný.

Děkujeme Mirku královi za pomoc s přípravou, příležitost, důvěru a trpělivost.

Akci finančně podpořili:

Středočeský kraj

Středočeský kraj

Město Neratovice

SD Neratovice

Odborný garant:

NIPOS - Artama